19/06/2020

19 ΙΟΥΝΙΟΥ: «Φεύγω… Λειβάδια! Λειβάδια!»

/ Επικαιρότητα

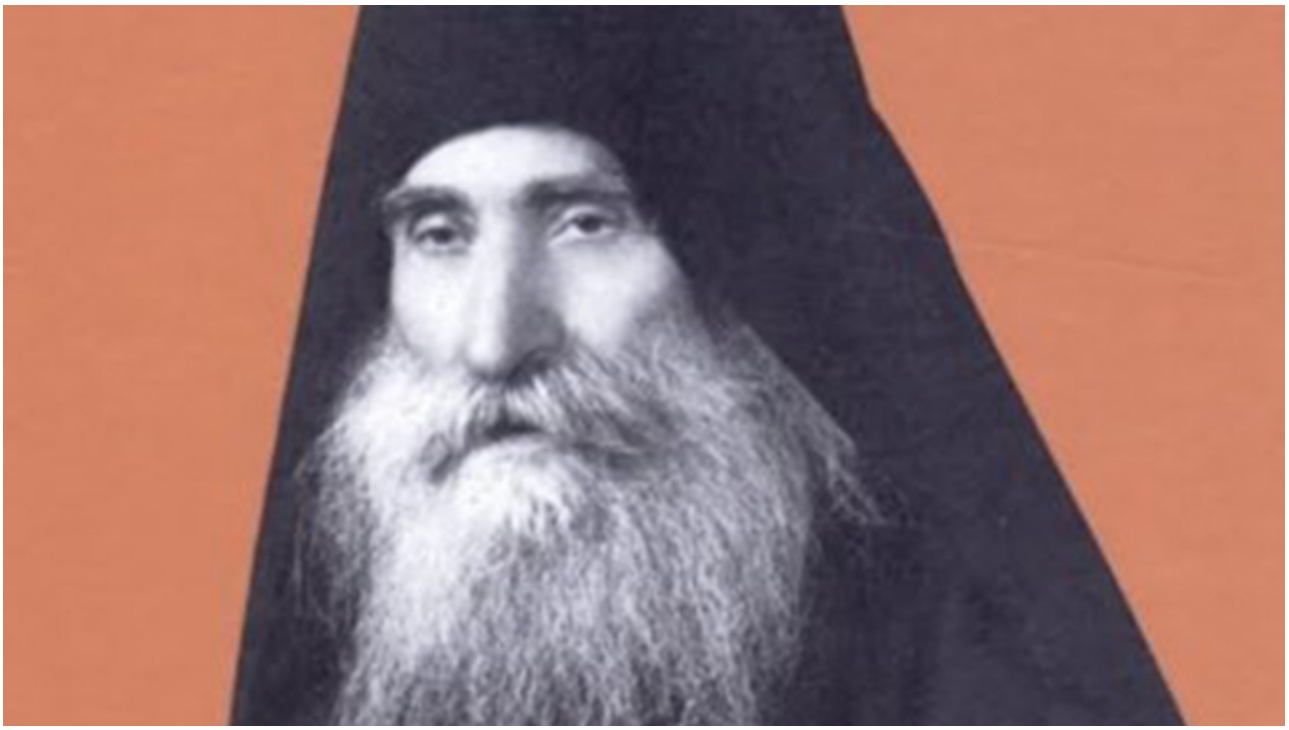

Σαν σήμερα, 19 Ιουνίου 1995, εκοιμήθη ο μακαριστός Γέρων Ευσέβιος Γιαννακάκης, ο πολυχαρισματούχος. Το Όσιακό τέλος του Γέροντα θα διαβάσετε στις παρακάτω γραμμές. «Φεύγω… Λειβάδια! Λειβάδια!». Οι μοναχές πήραν την ευχή του για τελευταία φορά. Η ώρα ήταν 9 π. μ., όταν έφερε το βλέμμα του γύρω, τις κοίταξε, έπλεξε με κόπο τα δάκτυλα των χεριών του μεταξύ τους, για να δείξει την ενότητα, και τους είπε ψιθυριστά: «ενωμένες, ενωμένες, ενωμένες και αγαπημένες. Πάντα μαζί, όλοι μαζί, εκεί στο θρόνο του Θεού μαζί». Μετά από λίγο τον άκουσαν να λέει: «Όλα λάμπουν, όλα λάμπουν, όλα λάμπουν».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Παρακαλούσε τον Θεό να τον αξιώσει να λειτουργεί μέχρι το τέλος της ζωής του και να αυτοεξυπηρετείται μέχρι τέλους. Και ο Θεός του τα χάρισε και τα δύο. Η τελευταία Θεία Λειτουργία ήταν σαράντα ημέρες προ της οσιακής κοιμήσεως του στις 8 Μαΐου, εορτή του προστάτου της Μονής Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.

Την αγία ζωή του σφράγισε το κατά πάντα οσιακό τέλος του το οποίο και προγνώρισε. Αντιμετώπισε την οδυνηρή νόσο του καρκίνου με θαυμαστή καρτερία και δοξολογία στο Θεό. Μέσα στους φρικτούς πόνους του ακατάπαυστα εδόξαζε τον Θεό: «Δόξα Σοι ο Θεός. Δόξα Σοι ο Θεός. Σ’ ευχαριστώ Κύριε! Έλέησέ με,

Κύριε, και συγχώρησε με! Δούλος δικός Σου είμαι…».

Καθημερινά κατέφθαναν από όλα τα μέρη της Ελλάδος και από το εξωτερικό τα πνευματικά του παιδιά να πάρουν την ευχή του για τελευταία φορά. Ήλθαν Αρχιερείς, ιερείς, μοναχοί και μοναχές. Παρά τους αφόρητους πόνους του όλους τους δεχόταν. Τακτοποίησε αθόρυβα όλα τα θέματα της Αδελφότητος. Λφησε και γραπτώς τις τελευταίες του υποθήκες προς τις Μοναχές.

Είχε πλήρη διαύγεια μέχρι τέλους. Ευλογούσε και συμβούλευε πατρικά, συγχωρούσε από την καρδιά του, ζητούσε πρώτος συγγνώμη και ευχαριστούσε όλους. «όλους τους ευχαριστώ… θα προσεύχομαι για όλους όσους θα έρχονται στο Μοναστήρι…». Συμβούλευε τις Μοναχές για ενότητα και αγάπη. Προσευχόταν ακατάπαυστα.

Έπί ένδεκα συνεχείς ημέρες ετελείτο Αγρυπνία στη Μονή και ο π. Ευσέβιος περίμενε με πολλή λαχτάρα κάθε φορά τη Θεία Κοινωνία.

Μιλούσε ανοικτά και χωρίς φόβο για το θάνατο του: «Το μοναδικό ταξίδι, το υπέροχο, το άφθαστο ταξίδι»!

Την περισσότερη ώρα έμενε σιωπηλός. Βυθισμένος στην προσευχή και στις ουράνιες θεωρίες, σήκωνε πού και πού το εξαντλημένο χέρι του και προσπαθούσε να κάνει το σταυρό του.

Ξημέρωνε η 19η Ιουνίου, ήμερα Δευτέρα. Η θεία Λειτουργία τελείωσε γύρω στις 2 το πρωί. Ο Γέροντας, αν και ήταν τόσο βαριά, κατέβασε τα πόδια του από την κλίνη και κοινώνησε καθιστός για τελευταία φορά. Από σεβασμό, ούτε μία φορά δεν κοινώνησε ξαπλωμένος.

Ήταν πανέτοιμος. Η ώρα πού θα έφευγε πλησίαζε. Βαθιά σιγή επικρατούσε στο κελλί του.

Στις έξι το πρωί ο Γέροντας είπε με φωνή μισοσβησμένη:

«Φεύγω… Λειβάδια! Λειβάδια!».

Οι μοναχές πήραν την ευχή του για τελευταία φορά. Η ώρα ήταν 9 π. μ., όταν έφερε το βλέμμα του γύρω, τις κοίταξε, έπλεξε με κόπο τα δάκτυλα των χεριών του μεταξύ τους, για να δείξει την ενότητα, και τους είπε ψιθυριστά: «ενωμένες, ενωμένες, ενωμένες και αγαπημένες. Πάντα μαζί, όλοι μαζί, εκεί στο θρόνο του Θεού μαζί».

Μετά από λίγο τον άκουσαν να λέει:

«Όλα λάμπουν, όλα λάμπουν, όλα λάμπουν».

Στις 10.15 π.μ., ο Γέροντας ανάσαινε με πολλή δυσκολία. Ξαφνικά, σήκωσε ζωηρά το κεφάλι του, κοίταξε ψηλά και δεξιά με μια έκφραση ευχάριστου εκπλήξεως. Το πρόσωπο του έλαμψε.

«Χαίρω, χαίρω, χαίρω!» είπε, και η ψυχή του πέταξε στα ουράνια σκηνώματα.

Η κηδεία του ήταν μια αποκάλυψη. Ήταν η καλή έξωθεν μαρτυρία του λαού του

Θεού για τον άγιο Γέροντα πού αναλώθηκε στο βωμό της αγάπης. Χιλιάδες λαού, άπ’ όλα τα μέρη της Ελλάδος πέρασαν από το απέριττο φέρετρο του αποδίδοντας τον ύστατο χαιρετισμό. Επτά Αρχιερείς, πολλοί ιερείς και διάκονοι κι ένα πλήθος μοναχών και μοναζουσών επικεφαλής του λαού κατευόδωσαν το Γέροντα στο ύστατο ταξίδι...

Πλάί στο ίερό του Καθολικού εναποτέθηκε το σεπτό σκήνωμα του, για ν’ αναπαυθεί από τους κόπους του.

πηγή: Σύντομο βιογραφικό και πατρικές νουθεσίες του πολυχαρισματούχου Γέροντος Ευσεβίου Γιαννακάκη (1910-1995), ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ», Θεσσαλονίκη 2009 /vatopedi.gr